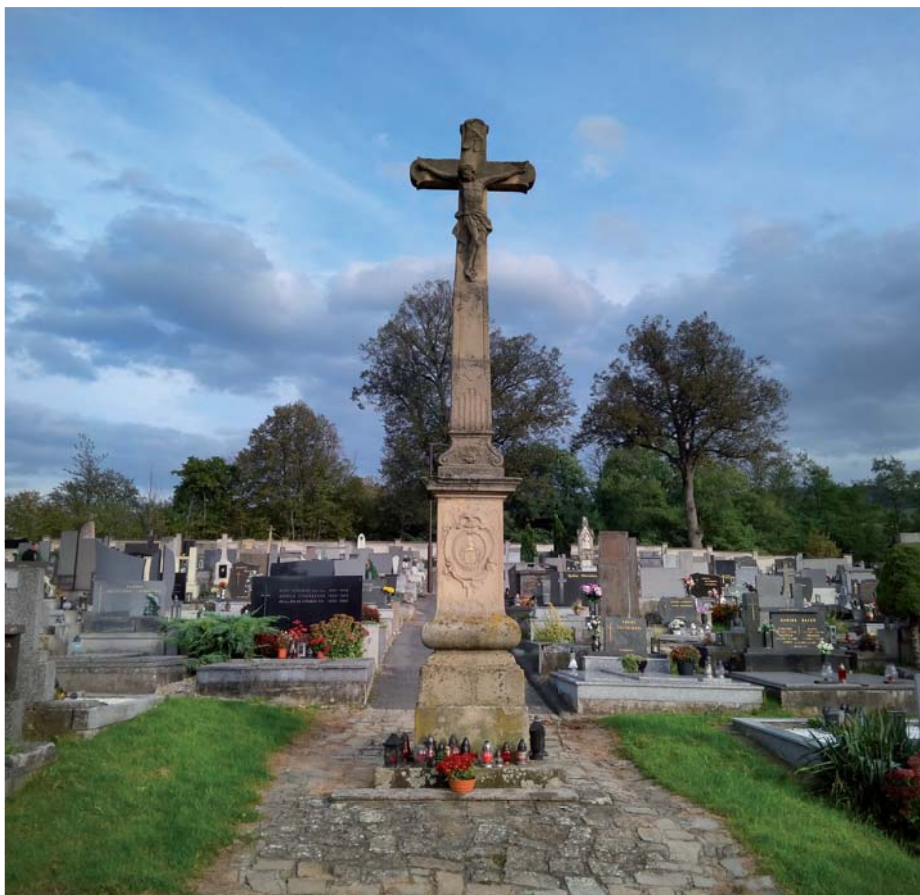

Farní měsíčník

Listopad 2020 ● číslo 11 ● 25. ročník

Zpravodaj Římskokatolické farnosti sv. Václava ● Brumov-Bylnice ● Sv. Štěpán ● Sidonie

Ten se nachází na samém konci obce a u jeho vstupní brány je napsáno: „číslo poslední“. Leckomu se může zdát, že to možná vypadá zvláště, nicméně má to svoji logiku. Hrob není totiž jen to zrcadlo, hrob je také adresa, kde nás najde Bůh, až přijde vzkřísit mrtvé. Co bylo na pomíjivém těle lidského, bude vzkříšeno v těle oslaveném. Ať nám zvláště v tyto dušičkové dny, pohled na to sídliště plné malých plamínek, připomene zrcadlíci se obraz nejen toho, co je v hrobě pohřbeno a určeno k rozpadu, ale především toho, co můžeme z této adresy, z tohoto čísla, kde jsme třeba jen na návštěvě – zatím, odeslat v modlitbě ke vzkříšení.

Žehná o. Richard

DUCHOVNÍ SLOVO

MÁLOKDO UMÍRÁ BEZ „DLUHŮ“

Na začátku listopadu vzpomínáme na svoje blízké zemřelé. Navštěvujeme hroby, rozsvěcujeme svíčky, klademe květiny... Je to příležitost k tomu, abychom svým zemřelým poděkovali a projevíli jim vděčnost. Je to také čas, kdy můžeme zemřelým pomoci. Málokdo totiž umírá bez „dluhů“, ne každému se podaří odejít z tohoto světa se všemi uzdravenými vztahy. Tím, že odpustíme, co se během života nepodařilo narovnat, osvobodujeme jak zemřelé, tak sebe. Smrt k životu patří. Křesťané věří, že smrtí život nekončí, že Bůh na člověka čeká a má pro něj připravený život na věčnosti. Křesťan tak může být definován jako člověk naděje. Naděje na věčný život dává pozemskému životu smysl. Nedovoluje člověku zabydlet se v zaběhaných zvycích, jako by žádná jiná budoucnost už nebyla, ale naopak dodává odvahu k novým cestám. Naděje na věčný život pomáhá v rozpoznávání trvalých skutečností a pomíjivých věcí. Je na každém z nás, zda na konci našeho života budeme mít ruce plné láskyplných vztahů nebo zda budou naše ruce prázdné.

Převzato: pastorace.cz

Ježíš Kristus prohlásil: „Vaše srdce ať se nechvěje úzkostí! Věřte ve mne! Já jsem vzkříšení a život. Kdo věří ve mne, i kdyby zemřel, bude žít navěky. Já jsem cesta, pravda a život!“

(srv. Jan 11,25. 14,1.6; Lk 23,43)

DUŠIČKOVÉ ZAMYŠLENÍ

Tak jak měsíc říjen je ve znamení modlitby posvátného růžence, tak měsíc listopad ve znamení modliteb za zemřelé. Když v dušičkovém čase chodíme na hřbitovy, vnímáme krásu ozářených hrobů. To je rozdílný pohled dušičkových týdnů od pohledu na hroby během roku. Pohled na plápolající svíčky v nás zanechává jakési světlo naděje. Když jdeme na hřbitov v jiném než dušičkovém období, často zajdeme na hroby svých nejbližších. Věnujeme pozornost jen konkrétnímu místu. Ale o svátku všech věrných zemřelých často vnímáme hřbitov jako celek. Jeden český teolog otec Zvěřina, kdysi napsal: „Kolik hrobů, tolik zrcadel. V jednom pochovaná krása, v druhém bohatství, ve třetím mladost i síla života, ve čtvrtém tížďadostivost a tituly, v pátém výnosné povolání. Každý hrob mluví věčností, která se setkává s časem. Proto nás pojímá bázeň. Všechno, co zemřelo, vedlo, těšilo, děsilo, umlklo. Skončilo časné, nastalo věčné. Skončil se den, kdy bylo možno pracovat, milovat, činit dobré či zlé. Rozpadlo se tělo, nástroj duše. Konec příprav!“ Začala realita věčnosti. Když smrt odválá plevy, zůstalo zrno. Hrob vzal pomíjivé, ale zůstalo to, jakým člověk byl.

Když jezdím na duchovní cvičení po kněze na Velehrad v listopadu po dušičkách, rád chodím na velehradský hřbitov.

Když jezdím na duchovní cvičení po kněze na Velehrad v listopadu po dušičkách, rád chodím na velehradský hřbitov.

NAŠE FARNOST DNES

Z FARNÍCH MATRIK – ŘÍJEN 2020

Pokřtěni byli:

Marie Marková
Jakub Rajník
Vít Maniš

Bylo:

- Modlitba růžence
- Modlitby za nenarozené děti

Bude:

- 13. 11. v 16. 00 hod. fatimská pobožnost
- 28. 11. od 13. 00 hod. setkání modlitebních společenství

Adorace

Kaple v Sidonii

Adorační den farnosti

VÝZVA STÁLÉ RADY ČESKÉ BISKUPSKÉ KONFERENCE K MODLITBĚ RŮŽENCE

7. října 2020, se v Olomouci konalo jednání Stálé rady ČBK. Její členové vyzývají věřící, aby se modlili růžencem za ukončení pandemie COVID-19.

Modlitba růžence je mocným, a přitom snadno dostupným prostředkem, který je vždy k dispozici. Využijeme její zvláště v situaci omezených možností účastnit se bohoslužby. Sjednotit se můžeme při modlitbě na tento úmysl každý večer ve 20.00 hodin, ať sami či společně v rodinách.

Modlitba růžence u P. Marie

DĚTI SE MODLÍ RŮŽENCEM

Panna Maria nás chce vzít za ruku, chránit nás před zlým. Blížkost Panny Marie pocítíme mimořádným způsobem, když se modlíme růžencem. Růžence je jako očkování proti zlu... Skrze naši modlitbu chce Boží matka pomáhat i ostatním. Jedna žena ve Venezue-

le si vzpomněla na slova Padre Pia, že až se milion dětí bude modlit růžencem, bude na světě mír. Děkujeme všem dětem, které se mohly zúčastnit modlitby svatého růžence v říjnu.

Fm

PROSME BOHA O POMOC ZA ZVLÁDNUTÍ EPIDEMIE CORONAVIRU

Všemohoucí a milosrdný Bože Otče, Stvořiteli světa, který jsi z lásky k nám poslal na svět svého Syna jako lékaře duše i těla, shlédni na své děti, které se na Tebe obracejí v této obtížné, zmatené a zděšené době v mnoha částech Evropy i světa a hledají sílu, spásu a úlevu. Osvoď nás od nemoci a strachu, uzdrav naše nemocné, utěš jejich rodiny, dej moudrost hlavám státu, dej sílu a odměnu našim lékařům, zdravotníkům a dobrovolníkům, dej věčný život zesnulým. Neopuď nás v dobách zkoušky, ale vysvoď nás ode všeho zlého. O toto prosíme Tebe, který se Synem a Duchem Svatým žiješ a kraluješ na věky věků. Amen.

Maria, matko uzdravení a naděje, přimlouvej se za nás!

SETKÁNÍ PASTORAČNÍCH A EKONOMICKÝCH RAD S OTCEM ARCIBISKUPEM

4. 10. 2020 se konalo setkání pastoračních a ekonomických rad s otcem arcibiskupem ve Valašských Kloboukách v KD Klobučan. Naši nově zvolení členové vyslali své zástupce a s otcem Richardem se tohoto setkání zúčastnili. Na programu bylo vyměňování zkušeností s aktivitami ve farnostech a vzájemné povzbuzování. Otec arcibiskup navštěvuje všechny děkanáty, ale díky koronavirové situaci se tentokrát sjeli pouze členové děkanátu Valašské Klobouky, Vsetín a Valašské Meziříčí. Ve třech hodinových blocích jsme se seznámili s pastorační a evangelizační činností těchto míst: Farní evangelizační buňky – www.evangelizacni-bunky.cz, Kurzy alfa – www.kurzylfa.cz nebo www.katolalfa.cz, Misijní klubka – www.missio.cz, Manželské večery – www.manzelskevecery.cz, Děkanátní centra pro rodinu – www.rodinnyzivot.cz, Kurz ANIMÁRO – www.rodinnyzivot.cz, Ministranti – www.ministranti.info, Podpora společenství – www.mladez.ado.cz nebo www.rodinnyzivot.cz, Křesťanská sportovní organizace Orel – www.orel.cz, a Charitativní služba – www.ach.charita.cz. Pod jednotlivými webovými odkazy si může každý z nás prohlédnout aktivity nejen z naší farnosti, ale pro inspiraci a podnětění aktivity i práci v jiných farnostech.

Otec arcibiskup nás svým jménem povzbuzoval k modlitbě, k probuzení a iniciativě nejen na těchto zmiňovaných aktivitách. Jeho slova však máme přinést ke všem farníkům, neboť každý z nás nese svůj díl odpovědnosti. Nemáme jen čekat, až začnou druzí. Prvním krokem je osobní rozhodnutí pro Krista, kterému by mělo patřit první místo v našem životě. Dalším krokem je služba Kristu v církvi, v lidech. Každý z nás je jiný. Zkušenosti druhých nás mohou inspirovat. Jakákoliv iniciativa každého z nás je živé společenství víry, které se projevuje láskou. Ježíš volá každého z nás...! malá společenství jsou obrazem živé církve. Nejde jen o naši aktivitu, ale především o působení Boha, kterému se dáváme k dispozici. Prostřednictvím vlastního zapojení proměňuje Bůh nejen nás, ale celou církev. I v naší farnosti fungují různá společenství, různé cesty evangelizace. Každému je nabízeno místo....uplatnění ....Můžeme navázat na zkušenosti, které již několik let fungují, ale nebojme se nabídnout svou osobností vlastní tradici a oživit to dobré. Ze setkání přináším alespoň jeden příklad: paní se sdílela s vlastním příběhem; otec této paní se chtěl stát knězem – *modlil se za to*, ale nakonec se oženil. Do manželství přibýlo několik dětí i synů – *modlil se*, aby některé z nich se stalo knězem....nestalo se tak. Tato rodina usku- tečňuje vzájemná setkávání manžel- ských párů, které se mj. *modlí i za nová kněžská a řeholní povolání z její farnos- ti*....Po několika letech se z jedné rodiny *syn opravdu knězem stal*...

Tak velkou sílu má modlitba a neu- tuchající touha tvořit ze společenství církve živé buňky Kristova těla na úrovni každé farnosti. Kéž každý z nás se cítí být takovou součástí církve, kéž každý nabídne sebe pro získávání dal- ších spolupracovníků, nabídne svou in- dividualitu, osobnost a vlastní možnos- ti a schopnosti k této službě. Bůh nám všem žehnej, plody přijdou tím dříve, čím dříve si to uvědomíme a začneme.

J. Šenkeříková

Drazí bratři a sestry,

řadu let se setkáváme, vyměňujeme si zkušenosti a povzbuzujeme se. Před léty jsem navštívil všechny děkanáty a nabí- dl jsem svou představu farnosti. Po roce jsem objížděl znovu a farnosti ukazovaly svůj život. V poslední době jste se měli zaměřit na misie a odpovědět na mé otáz- ky o misijní práci ve farnosti. Toto setkání mělo být celodiecézní, ale díky koronaviru se rozdělilo na šest oblastí.

Některé farnosti ukazují chvályhod- nou horlivost a sdělují své zkušenos- ti, či pomáhají jiným. Mnozí o sobě ne- dávají vědět. Někteří dokonce říkají, že u nich nejde nic, že každá snaha je marná. Jednou prý za to může kněz, jin- dy farníci. Jinde se zdá, že všechny pře- mohl spánek.

Dnes jsem vás pozval, abych všem řekl hodně nahlas: **Musíme se probu- dit, nebo bude pozdě.** Jedná se o kaž- dého z nás. Omlouvám se, jestli budu někdy nepříjemný, jako je někdy tvrdé i samo Boží slovo. Víc než polovina far- ností je u nás bez kněze. Za třicet let svobody klesl počet účastníků na nedě- lních bohoslužbách téměř na polovinu. Do přípravného ročníku kněžského se- mináře byl za naši diecézi letos přijat je- den kandidát, ve 3. a 4. ročníku nemá- me nikoho. Mnozí si při tom stále mys- lí, že mají právo na svého kněze, proto- že ho měli vždycky, a dnes máme proti svobodu. Myslí si, že stačí poslat petici. Někteří laici si stále ještě myslí, že v círk- vi vše záleží na kněžích. Někde je to tak doslova, že si kněz uklízí, zdobí a opra- vuje „svůj kostel“. Ani kostelník se nen- ajde. Někteří kněží pak zklamaně odchá- zejí, protože se necítili ve farnosti přijatí, nebo se od nich chtělo jen udělování svátostí jako v servisu a oprava budov. Cítili se zbyteční. Ale nejde jen o hmot- nou stránku, jde o život z víry a o předá- vání víry, což také není jen úkolem kněží. Papež František říká, že náboženská vý- chova a výuka se musí dělat především v rodině, že farnost musí být misijním společenstvím.

Dosavadní cestou opravdu nemůže- me jít dál. Nestraším, ale dosavadní ces- ta povede k rušení farností, zavírání kos- telů a nakonec k jejich bourání či prode- ji. Někteří s chutí posílají odstraňující vi- dea holandských a belgických kostelů proměněných v divadla, tančírny či bary nebo tělocvičny či mešity. Některé koste- ly tam jsou živé, ale jiné opravdu ztratily své poslání, protože chyběli aktivní věř- cí. To může docela brzy přijít i k nám, po- kud rychle nezměníme kurz.

Každý z nás nese svůj díl odpověd- nosti. Každý z nás musí začít, aniž by če- kal, až začnou druzí. **Prvním krokem je osobní rozhodnutí pro Krista. Dru- hým krokem je služba Kristu v círk- vi, v lidech.**

Metoda je jednoduchá: učit se od Krista, jednat, jednat podle něho, žít jeho slovo. Každý z nás je jiný, každý je v jiné situaci, ale Ježíš je je- den a jeho slovo může žít každý a v kaž- dé situaci. Zkušenosti druhých nás mů- žou inspirovat.

Kristus nezaložil jednotlivé křesťany, ale společenství církve, do níž volá jed- notlivé lidi.

Když společně čteme Boží slovo, roz- jímáme a sdělujeme své zkušenos- ti s jeho uváděním do života, rosteme ve víře. **Nejde o naši aktivitu, ale o působení Boha, kterému jsme se dali k dispozici, který nás samotné proměňuje a prozařuje.** Jsou různé cesty. Vyberte si, ale neváhejte, prosím. Začněte hned. Plody nebudou zítra, ale přijdou tím dřív, čím dřív začnete.

arcibiskup Jan

MALÁ SPOLEČENSTVÍ V NAŠÍ FARNOSTI

Pod slovem „společenství“ mají lidé různé představy - od „buchtových nebo kávových dýchánek“ - až po skutečné sdílení života, kde jsou společně sdíleny víra, modlitba a starosti všedního dne.

● *Adorační společenství – úterý v 8. 30 hod.*

● *Pro 2. stupeň – úterý po mši sv.*

● *Společenství manželů – každá první středa v měsíci v 19. 30 hod.*

● *Společenství Alfa – středa po mši sv.*

● *Společenství obnovy v Duchu (růst v modlitbě, službě druhým, rozjímá- ní s Božím slovem, svědectví) – čtvrtek po mši sv.*

● *Společenství Fokoláre – každý druhý čtvrtek v měsíci*

● *Modlitby za nová kněžská a řeholní povolání – čtvrtek po mši sv.*

● *Společenství sekulárního řádu sv. Františka – každou třetí sobotu v měsíci*

● *Pro středoškoly a vysokoškoly – soboty (dle domluvy)*

● *Skupinky modliteb matek – každá skupinka dle domluvy*

Nebojte se navštívit jakékoliv spole- čenství, které je Vám blízké. Jste srdeč- ně zváni, těšíme se na Vás.

POUTNICKÉ MEXIKO – VÝZNAMNÉ KATEDRÁLY A KOSTELY V MEXICO CITY A V PUEBLE

Předchozí 4 pojednání byla o vý- znamných poutních místech, na kte- rých došlo ke zjevení Panny Marie, příp. ke zjevení sv. Michaela Archandě- la. Nyní se zaměříme na další význa- mné katedrály a kostely v hlavním městě Ciudad de México/Mexico City a v ne- dalekém městě Puebla a jeho blízkém okolí.

Metropolitní katedrála Nanebe- vzetí Nejsvětější Panny Marie je ba- rokni katedrála nacházející se na hlav- ním náměstí Plaza de la Constitució- n/El Zócalo. Jde o největší katedrálu v Americe a největší barokní katedrá- lu na světě. Její výstavba probíhala v le- tech 1573-1813 a jejím architektem je

Katedrála v Mexico City

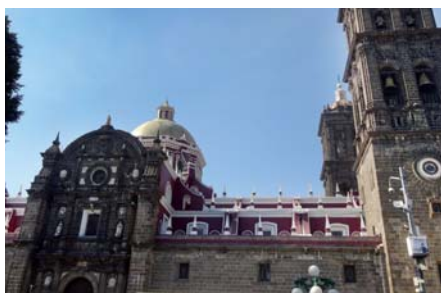
Claudio de Arciniega. Katedrála je 59 m široká, 128 m dlouhá a 67 m vysoká, má 2 věže s 25-ti zvony, 3 hlavní portály, 5 chrámových lodí, 16 kaplí, 51 kleneb, 74 oblouků, 40 sloupů a 150 oken.

Mezi další významné kostely na území hlavního města patří např. **kostel sv. Jakuba** z roku 1610 na náměstí Plaza de las Tres Culturas v městské části Tlatelolco, **kostel sv. Jana Křtitele** v městské části Coyoacán, **kostel Panny Marie Karmelské** a **kostel sv. Františka**.

Ve 110 km vzdáleném městě Puebla, které má 1,5 milionu obyvatel a je 4. největším městem Mexika se nachází další významná katedrála a další významné kostely.

Katedrála v Puebla byla vystavěna roku 1649. Je 2. největší katedrálou ve Spojených státech mexických. V její architektuře se prolíná renesance se zdobným barokem. Sloupy obklopující rozlehlé nádvoří nesou sochy andělů, které se staly symbolem města. Uvnitř katedrály se ukrývá 5 lodí a 14 bočních kaplí. Katedrálu zdobí dvě věže vysoké 69 metrů.

Barokní **kostel Santo Domingo v Puebla** ukrývá snad nejokázaleji dekorovanou kapli v celém Mexiku. Capilla del Rosario/kaple Panny Marie Růžencové z 2. poloviny 17. století oplývá zlatenými reliéfy a sochami. Honosný je také strop kupole ozdobený světci, cheruby, tančícími anděly a nebeským chórem. Kostel upoutá také krásnou onyxovou kazatelou.

Katedrála v Puebla

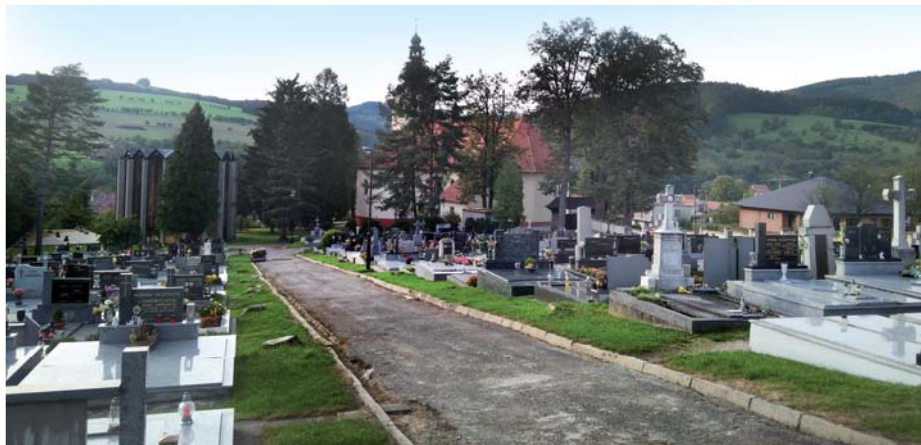
Kaple Panny Marie Růžencové v Puebla

Mezi další významné kostely v Pueble patří např. **kostel sv. Františka** a **kostel Zadostiučinění**.

Nedaleko Pueblu leží město Cholula a na jeho předměstí San Andrés se nachází **kostel Tonantzintla**.

Kostel Tonantzintla - Neposkvrněného početí Panny Marie je ceněn pro svou výzdobu v tzv. lidovém nebo domorodém/indiánském baroku. Kostel byl původně postaven v 16. století a vyvíjel se ve čtyřech fázích až do 19. století. Uvnitř nalezneme detaily-výzdobu s předhispánskými prvky, jako jsou andělé tmavé pleť, další s blond vlasy a modrými očima, vyobrazení dětí s indiánskými čelenkami z per barevných ptáků a dekorace kukuřičných klasů, lusků kakaa a exotického ovoce. Tato oblast byla posvátná Tonantzintla – bohyni matičky Země, protože původně se právě zde uctíval její kult, a Španělé ji nahradili obrazem Panny Marie.

Tomáš Surý

Hřbitov nad kostelem

K ZAMYŠLENÍ

POVZBUZENÍ

Věříme, že náš život modlitby má dopad, ač neviditelný, na naši přítomnost i na naši budoucnost. Někdy si člověk říká, že by byl zapotřebí zázrak, aby svět, ve kterém žijeme, nabral správný směr. Může Bůh udělat zázrak? Ano, jistě, s naší pomocí. Jeden misionář v Indii vypráví o malé dívence, jejíž bratr byl vážně nemocný. Ta slýchala své chudé rodiče tvrdit, že by bylo potřeba zázrak, aby se uzdravil! Vzala své skromné úspory, pár drobných, a odešla do lékárny „koupit zázrak“. „Tady se zázrak neprodává,“ odpověděl jí lékárník, který z její prosby nic nepochopil. Holčička se rozplakala. V tu chvíli k ní přistoupil pán, který ji mlčky poslouchal, vzal od ní jejich pár mincí a řekl jí: „Doved' mě k sobě domů, maličká. Chtěl bych se podívat na to, jestli bych s tvým bratrem nenašel ten zázrak, který potřebuje“. Byl to chirurg a dítě zachránil. V našich všedních dnech se mohou vyskytnout situace, kdy nás Bůh zve, abychom buď uvěřili v zázraky, nebo abychom je vykonali. Nepochybujte o účinnosti modlitby mnichů ani té vaší, ani o blahodárných účincích našich křesťanských reakcí v dnešním světě.

Opat br. M. Samuel:

Zprávy z Nového Dvora- úryvek

O CO BYCHOM PŘIŠLI, NEBÝT DUŠÍČEK

O co bychom bez tohoto svátku prvních listopadových dnů přišli? Třeba děti o prsty obalené a spálené voskem, o ponuru, a přitom fascinující atmosféru světylek, vůní a hřbitovního šustění listů. Díky tomuto svátku se ale můžeme naučit mnohé o sobě i o Bohu.

Co se jednou narodí, jednou zemře

V sounáležitosti s děním v přírodě můžeme promýšlet jednoduchý a na podzim všudypřítomný fakt: všechno živé má svůj začátek i konec. Konečnost života prožívají děti jinak než dospělí a nemají s tím až takový problém. Mít každý rok příležitost položit si otázky spojené se smrtí v relativně chráněném a v tradici určeném čase je pro osobnostní růst a zrání každého z nás prospěšné. Děti mají možnost zeptat se na spoustu věcí. Odpověďmi si obvykle nebýváme jisti. Nebojme se to přiznat. A my dospělí dostáváme prostor popřemýšlet si nad vlastním hrobem.

Ať odpočívají v pokoji

V těchto dnech se stává zřetelnějším, že žít můžeme také díky tomu, že nás přežili naši předkové. Jsme součástí rodiny, která má svou minulost a své kořeny. Máme příležitost připomenout si konkrétní jména, navštívit rodinné hroby, vzpomínat a třeba předat další generaci informace, které už víme jen my. Děti se mohou dovědět veselé i zvláštní příběhy z rodinné historie, která se díky návštěvě hřbitova probouzí. A když si k tomu prohlédneme pár fotek, budou mít tyto chvíle obrovskou hodnotu.

A světlo věčné ať jim svítí

Náš život ani životy našich předků po smrti nekončí. V textech bohoslužeb těchto dnů a v modlitbách za zemřelé máme mnohokrát možnost opakovat a navzájem se ujišťovat, že se stali těmi, kteří nás přežili do nebeského království a přebývají před Boží tváří. Náš vztah k nim může pokračovat proměněný ve vzájemnou podporu - jak věříme a církev garantuje - našim zemřelým přejeme a vyprošujeme věčný život a oni nás mohou podporovat přímlovou a ochranou.

Převzato: víra.cz

„Život je totiž trocha času, který nám byl dán, abychom se naučili milovat, a tak se připravili na setkání s Věčnou láskou“.

Abbe Pierre

SVĚDECTVÍ

10 000 (VYPŘÁVĚNÍ STUDENTA K. M.)

„Tohle se mi stalo minulý týden... A zírám ještě dnes. Víte, já na pohádky nevěřím, tedy nevěřil jsem do minulého týdne, já si nemyslel, že nad námi bdí stále nějaká síla... Všemocná síla? Samozřejmě jsem věřící a nepochybují o tom, že o nás rozhoduje nesmírná, spravedlivá a záračná moc...Ale aby nad námi bděla stále? V každém

okamžiku? I v této vteřině? I když jsem věděl, že jsem milován, nenapadlo mě, že jsem pozorně vnímán, neustále... I když mě to samozřejmě mělo napadnout. Až mě z toho mrazí...

I teď stojíme té nesmírné síle, která pohybuje galaxiemi, té síle, která suně oblohou souhvězdí, i teď jí stojíme za to, aby nás sledovala.... Aby nás milovala... Ví o nás. Ví o našich potížích, trápeních, ví o našich potřebách. A u téhle vesmírné síly vědět znamená milovat. Snad se nevyjadřuji přesně, vlastně: jistě se nevyjadřuji přesně. Ani se přesně vyjadřovat nemohu, protože ve své mateřštině nemá žádný národ slova pro to, co bych rád pojmenoval...Je to, jako bychom měli hovořit před nějakými dvěma tisíci lety, kdy se Palestinou cestovalo pěšky, na koni, na oslíku... jako bychom měli hovořit o autobusech, o vlacích, o letadlech... kdo by o nich tehdy hovořil, mohl by o nich hovořit jenom nepřesně, protože pro to, o čem by promlouval, ještě neexistovala slova. Jak bych mohl vysvětlovat chod motorů v autobusech, ve vlacích, jak bych mohl hovořit o tom, jak je možné, že po obloze v jedenadvacátém století mohou létat letadla a raketoplány, popisovat jejich motory, když by mi pro to chyběly takové spousty slov...

Určité věci nelze pojmenovat slovy, pouze srdcem. Ty nejdůležitější věci v životě.

Minulý týden jsem byl před důležitým rozhodnutím. Budu studovat? Přestanu? Nutně jsem potřeboval deset tisíc a záviselo na tom moje studování. Měl jsem před zkouškami, a kdybych se začal věnovat brigádám, nemohl bych studovat, musel bych přerušit studia. Dlužný jsem, kam se podívám. Zadlužený jsem u dobrých kamarádů a u několika příbuzných, kteří počkají. Ovšem už k nim nemohu přijít s prosbou o další půjčku... Ne, že by mi nechtěli dát. Sami nemají...

A tak jsem šel do kostela. Sedím v lavici v šeru a vychutnávám, že v kostele kromě mě není v tu dobu nikdo jiný... Jenom já - a ON. Rozmlouvám s ním. A náhle ucítím, že se na mě někdo dívá. Možná to také znáte, není to stihomam, ucítíte na sobě prostě pohled, jako by se vás dotýkala nějaká ruka... Neviditelná ruka. Ohlédnu se. A uvidím malou, křehkou stařenku u kroupky. Zaberu se do svých myšlenek..., ten její pohled jako by se mi nepřestával plaše dotýkat ramene... Ohlédnu se. Za chvíli zase. Ta stará paní se na mě stále dívá. Po chvíli mi to už tak vadilo, že jsem vstal a rozhodl se, že z kostela odejdu.

A jak tak procházím kolem té paní, osloví mě. „Měl byste chvíli čas?“ Žebřák, napadlo mě... Teď mi začne vykládat svoji historku. O tom, jak jí někdo ukradl jízdenku a ona nemůže jet domů. Nebo ji právě pustili z nemocnice a ona potřebuje peníze? Je také možné, že nemá na uhlí. Kolik jsem takových lidí, starých, mladých, už potkal, a než jsem zjistil, že si vymýšlejí, že mají skoro stejné naučené žádosti - dokonce jsem jim i já peníze někdy dával.

Stařenka se na mě dívá úpěnlivě. „Co pro vás mohu udělat?“ Snažím se být zdvořilý. Kdyby to bylo jinde... Ale tady jsem koneckonců v kostele. Vysvětlím jí, že nemám, že jsem student bez peněz. Nadechnu se - ona promluví dříve než já. MOHLA BYCH VÁM DÁT NĚJAKÉ PENÍZE? Zíral jsem. „Mně? Proč?“ Usmála se. „Pojďme z kostela, ať tady nerušíme.“ V kostele nikdo nebyl, přesto mluvit o penězích v kostele asi připadalo mně i jí jako nepatřičné.. Vyšli jsme z kostela. „Když jsem před lety potřebovala nějaké peníze, přišel ke mně v kostele jeden pán a dal mi deset tisíc.“ „Dal?“ „Ano.“ „Proč by vám je dával?“ Podívala se na mě překvapeně. „Protože jsem je potřebovala.“ Mám životní zkušenost, že na tomhle světě jako by se dávaly peníze právě těm, kdo je nepotřebují, jako by to bylo nějaké velké finanční pravidlo... Ale mlčel jsem. „Řekl mi, že jednou potřeboval peníze a přišel k němu někdo, kdo mu je dal.“ „Dal?“ „Prý to tady chodí v tomhle kostele několik století..., kdy si někdo někomu dal peníze s tím, že až on bude mít peníze, aby je zase někomu dal... s podmínkou... s jednou podmínkou...“ „S jakou podmínkou?“ Znejistěl jsem. Snad se i trochu lekl. Je to snad směšné, jenže v tu chvíli jsem si vzpomněl na doktora Fausta. Stařenka mě asi chápala a usmívala se. „Nebojte se. Ty peníze prostě zase, až budete mít, někomu dáte... To je jediná podmínka.“

Mlčel jsem. Stařenka mi podala obálku, vložila mi ji do ruky, stiskla ruku. Kdyby mi ji nestiskla, možná by ta obálka s deseti tisíci z mojí ruky vypadla. Jak mohla vědět, že potřebuji deset tisíc? Zrovna tolik tisíc? A tak studuju. A tak studuju dál... Zkoušky jsem udělal. Pokračuju. A dodržuju slib.

Dneska jsem si chtěl dát k večeri pivo... Ale do obálky, ve které jsem dostal peníze, jsem dal, co by pivo stálo. Začal jsem totiž už teď šetřit. Je to hra? Je to hra a zároveň mnohem víc než hra. MNOHEM VÍC. Musím našetřit deset tisíc, abych je někomu jednou dal. Tohle

je čestný dluh. Tohle je dluh, jaký mám k Pánu svého osudu. Je to úžasné.

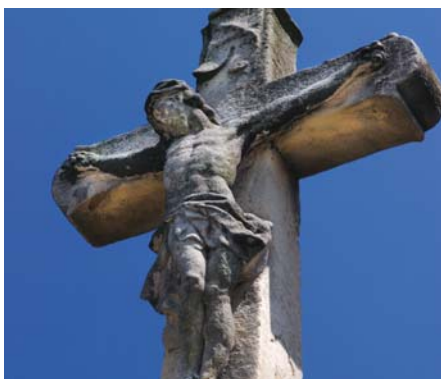
Když si tak představím, že možná opravdu po staletí si lidé v tomhle kostele předávají peníze... a pomáhají si tak... Měny se mění..., kdysi si možná podali měšec s mincemi..., pak si podávali různé hodnotné i nehodnotné měny. Bankovky se měnily, říše povstávaly a rozpadaly se a měnilo se kdeco... móda i politika... Ale jedno se neměnilo. Jedno nikdy. Soucit. Milosrdenství. Pomoc. Odpovědnost. Andělské perpetuum mobile soucitu... Za celá ta staletí se nenašel nikdo, kdo by ten řetěz pomoci přerušil... Jednou přijdu do tohoto kostela s obálkou já.

Jistě přijdu. Jak bych mohl nepřijít? Copak bych mohl oklamat toho, kdo mě miluje? Copak bych mohl oklamat toho, koho miluji? Pána osudu...?

Co všechno můžeme předat... Nejenom peníze. Co všechno můžeme předat? K někomu přijít... Něco předat... DNES.“

*Eduard Martin,
Andělské cesty k nesmrtelnosti*

PAMÁTKY U NÁS

KŘÍŽ NA HŘBITOVĚ

Na východní straně od kostela sv. Václava se rozkládá centrální hřbitov, uprostřed kterého je kamenný kříž.

Hřbitov se rozkládal až do roku 1835 kolem kostela, toho roku byl založen nový za samým kostelem. V roce 1945 byla vysázena stráž hřbitova pětistý stromy různého druhu. V roce 1946 byl hřbitov nově rozměřen na jednotlivé díly, vyměřeny byly přesně cesty a chodníky k jednotlivým hrobům. Přemístění hlavního kříže na současné místo se uskutečnilo v roce 1948. V následujícím roce byl tento kamenný kříž z roku 1771 očištěn. Na podstavci je erb rodu Illesházyů. Až do roku 1835 stál kříž při panském chudobinci, vedle budovy bývalé ZŠ I. stupně v Brumově.

Památná místa farnosti brumovské

Carlo Acutis

CARLO ACUTIS – CHLAPEC NAŠÍ DOBY

V italském Assisi otevřeli hrob Carla Acutise, Služebníka Božího, a jeho ostatky vystavili v chrámě pro veřejnou úctu. Jeho tělo bylo po otevření hrobky podle biskupa z Assisi zcela celistvé se všemi orgány, byť odpovídalo létům rozkladu, proto byla nutná částečná rekonstrukce. Italský chlapec, který byl známý svou oddaností Eucharistii a Panně Marii, zemřel v roce 2006 ve svých 15 letech na leukemii. 10. října 2020 byl blahorečen.

Narodil se 3. května 1991 v Londýně. Byl pokřtěn 18. května a v září se jeho rodina přestěhovala do Milána. Rodina nebyla praktikující, ale Carlo od malička začal projevovat zájem o Boží věci, což způsobilo, že se jeho rodiče postupně vrátili k víře. V sedmi letech požádal o to, aby mohl přijmout první svaté přijímání, a bylo mu to umožněno díky zvláštnímu povolení. Měl rád pouštění draka, hrani si v přírodě a zvířata. Bavilo ho také hrát s přáteli fotbal a hrát na playstationu. Byl nadšencem do informatiky, na svůj věk měl velmi pokročilé znalosti.

Jeho velkou láskou byl však také Ježíš přítomný v eucharistii. Carlo chodil na mši každý den a zůstával na adoraci před nebo po každé mši. „Eucharistie je mou dálnicí do nebe,“ říkával. „Máme větší štěstí než apoštolové, kteří žili s Ježíšem před 2000 lety. Abychom se s ním setkali, stačí, když vejdem do kostela.“ Říkával také: „Jeruzalém je vedle našich domovů.“

Často se zpovídal a ujišťoval: „Stejně jako pro let balonem je třeba odejmout závaží, také duše k tomu, aby se mohla pozdvihnout k nebi, potřebuje odstranit ze sebe ta malá závaží, lehké hříchy.“ Také se denně modlil růženec a říkal: „Maria je jedinou ženou mého života.“ Ve škole Carlo nikdy svou víru neskrýval a zval své kamarády, aby šli společně na mši a vrátili se k Bohu.

Jednou si napsal do sešitu: „Smutek je, když obracíme svůj pohled k sobě samým, štěstí je, když obrátíme pohled na Boha.“ „Obrácení není nic jiného než přesměrovat pohled z toho, co je nízké, k tomu vysokému. Stačí jednoduchý pohyb očima.“

Přestože byl z dobře situované rodiny, žil velmi skromně. Za své první úspory koupil spací pytel jednomu žebřákovi, kterého vřdycky potkával cestou na mši. Večer nosil jídlo těm, kdo žili na ulici, někdy část své vlastní večeře. Rozhodl se využít svých znalostí z informatiky k evangelizaci a vytvořit výstavu o eucharistických zázracích. Strávil s tím tři roky, poté co se hodně nacestoval a shromáždil informace.

„Všichni se rodí jako originály, ale mnozí umírají jako fotokopie,“ říkal a chtěl tím povzbudit každého, aby nechal vyrůst své vlastní dary, které mu Bůh dal. Pomáhal také ve farnosti jako katecheta. „Kritizovat církev znamená kritizovat sebe sama,“ říkával.

V říjnu 2006 mu byla diagnostikována akutní leukemie typu M3. „Nabízím Pánu utrpení, které budu muset snášet, za papeže a za církev, abych nemusel být v očistci, ale mohl jít přímo do nebe,“ řekl svým rodičům. Zemřel několik dnů poté, co mu byla stanovena diagnóza, 12. října 2006, v pouhých 15 letech. Dva dny před tím požádal o přijetí pomazání nemocných a eucharistii. Carlo předpověděl svou smrt pár měsíců předem, což bylo zaznamenáno: „Jsem předurčený k tomu, abych zemřel...“

V den pohřbu byl kostel i hřbitov plný lidí. Mnozí z těch, kdo přišli, byli bezdomovci, kterým Carlo pomohl, aniž by o tom věděla jeho rodina. Jeho nejoblíbenějším místem na světě bylo Assisi a dal najevo, že tam by si přál být pohřbený, a rodina s jeho přáním souhlasila.

Jeho pověst svatosti se začala rychle šířit po celém světě a 12. října 2012 byl otevřen proces blahorečení a kanonizace. 6. dubna 2019 byly jeho ostatky převezeny do Sálu zřeknutí v Assisi, místa, kde svatý František zanechal všechno, aby následoval Pána.

Jeho tělo odpočívá v hrobce v pravé chrámové lodi, kam ho přicházejí uctít stovky věřících. 22. února 2020 papež František uznal jeden zázrak připisovaný Carlovi přimluvě. Jedná se o zázračné uzdravení dítěte, které trpělo vrozenou vadou, v Brazílii.

„Být stále spojený s Ježíšem. To je můj životní plán.“ - Carlo Acutis

Převzato: cirkev.cz

BLAHOPŘÁNÍ

Milí oslavenci, kteří slavíte jmeniny a narozeniny v měsíci listopadu, Vám všem přejeme ne jenom zdraví a dlouhá léta, ale taky pokoj a dokonalou lásku, kterou dává jen Bůh.

Fm

Z LITURGIE

22. 11. 2020 Slavnost Ježíše Krále

„Posadí se na svůj slavný trůn a oddělí jedny od druhých.“

1. čtení Ez 34, 11 – 12. 15 – 17

2. čtení 1 Kor 15, 20 – 26. 28

Evangelium Mt 25, 31 – 46

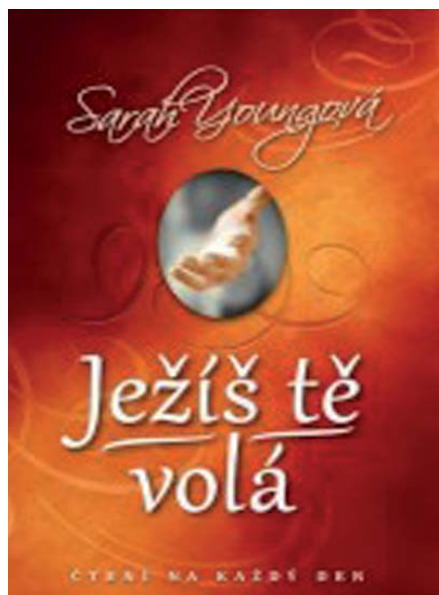
Ježíš řekl svým učedníkům: „Až přijde Syn člověka ve své slávě a s ním všichni andělé, posadí se na svůj slavný trůn a budou před něj shromážděny všechny národy. Oddělí jedny od druhých, jako pastýř odděluje ovce od kozlů. Ovce postaví po své pravici, kozly po levici. Tu řekne král těm po své pravici: „Pojďte, požehnaní mého Otce, přijměte jako úděl království, které je pro vás připraveno od založení světa. Neboť jsem měl hlad, a dali jste mi najíst, měl jsem žízeň, a dali jste mi napít; byl jsem na cestě, a ujali jste se mě, byl jsem nahý, a oblékli jste mě; byl jsem nemocen, a navštívili jste mě, byl jsem ve vězení, a přišli jste ke mně.“ Spravedliví mu na to řeknou: „Pane, kdy jsme tě viděli hladového, a dali jsme ti najíst, žíznivého, a dali jsme ti napít? Kdy jsme tě viděli na cestě, a ujali jsme se tě, nebo nahého, a oblékli jsme tě? Kdy jsme tě viděli nemocného nebo ve vězení, a přišli jsme k tobě?“ Král jim odpoví: „Amen, pravím vám: Cokoli jste udělali pro jednoho z těchto mých nejposlednějších bratří, pro mne jste udělali.“ Potom řekne i těm po levici: „Pryč ode mne, vy zlořečení, do věčného ohně, který je připraven pro ďábla a jeho anděly. Neboť jsem měl hlad, a nedali jste mi najíst, měl jsem žízeň a nedali jste mi napít; byl jsem na cestě, a neujali jste se mě, byl jsem nahý, a neoblékli jste mě; byl jsem nemocen a ve vězení, a nenavštívili jste mě.“ Tu mu na to řeknou také oni: „Pane, kdy jsme tě viděli hladového, nebo žíznivého, na cestě nebo nahého, nemocného nebo ve vězení, a neposloužili jsme ti?“ On jim odpoví: „Amen, pravím vám: Cokoli jste neudělali pro jed-

noho z těchto nejposlednějších, ani pro mne jste neudělali.“ A půjdou do věčného trápení, spravedliví však do věčného života.“

Ozvěna slova:

Poslední neděle liturgického roku je předobrazem zralosti Božího království a plné královské moci Ježíše Krista – krále vesmíru, toho, který je první a poslední, alfa i omega, začátek i konec. Kristus, korunovaný vládce světa, v temných studených dnech týdne před adventem září v temnotách jako vítěz a ochránce tajemného běhu světa. Ať se v něm dnes děje cokoli, všechny činy a události se neviditelnými provázky sbíhají pod Kristovy ruce, ruce vladaře, který jediný ví, kam svět směřuje a který jediný zaručuje jeho zdárný konec. Ti, kdo otevřeli své srdce Boží lásce a milosrdenství, vejdou do plného života, ale údělem těch, kdo ho až do smrti odmítali, jejich údělem bude oheň, který nehasne, a jeho království bude bez konce. Když se zamyslíme nad Kristovou vládou, nad církví v nebi – v nebeském Jeruzalémě, pak naše chvála je plná radostné vděčnosti a štěstí nad takovou budoucností, která je Bohem připravena pro všechny, kdo ho milují. Tato myšlenka nás posiluje naději, že náš život má nádherný cíl. Tam, u Otce v království Ježíše Krista je náš trvalý domov. My dnes oslavujeme Krista ne jako pozemského vládce, ale jako Krále, který chce kralovat v našich myslích, v našich srdcích, v rodinách, v celé naší společnosti svou spravedlností, láskou a pokojem. Kristus vítězí, Kristus kraluje, Kristus vládne všem.

INSPIRACE K ČETBĚ

JEŽÍŠ TĚ VOLÁ: ČTENÍ NA KAŽDÝ DEN

Autor: Sarah Youngová

Na stránkách modlitebního deníku misionářky Sarah Youngové naleznete slova a biblické verše, které jí Ježíš s láskou položil na srdce. Slova ujištění, pokoje, naděje. Slova, kterých si začala všimnout, když se rozhodla více naslouchat Ježíši a méně jej o něco žádat. Slova, která jí pomohla víc vnímat jeho blízkost a prožívat radost, jež z jeho blízkosti pramení. Slova, která mohou pomoci i vám. Kniha vydána jako čtení na každý den.

NĚCO PRO ZASMÁNÍ

- „Určitě si tenhle kabát kupte, je to poslední výkřik módy,“ přesvědčuje prodavačka zákaznici. „To nemohu. Obávám se, že by to byl také poslední výkřik mého manžela.“
- „Pane šéfe, můžete mi dát zítra volno? Manželka chce, abych jí pomohl s vánočním úklidem.“ „Z takového důvodu vám přece nebudu dávat volno.“ „Děkuji, věděl jsem, že je na vás spolehlutí.“
- Řeknu vám, včera mi nebylo do smíchu. Chlap proti mně v pendolinu bledej, třásl se, furt si otíral pot. No samozřejmě mě napadlo to, co vás…… Neměl jízdenku!

MŠE SV. V SIDONII

- 7. 11. Za rodiče Varčekovy a Krahulcovy
- 14. 11. Za Jaroslava Pavlačku
- 21. 11. Za rodiče Papierníkovy a Chlebanovy
- 28. 11. Za Pavla Poláčka

ÚMYSLY APOŠTOLÁTU MODLITBY

Evangelizační úmysl: Modleme se, aby pokrok v oblasti robotiky a umělé inteligence byl vždy ve službách člověka.

Národní úmysl: Za kostelníky, ministranty, akolyty, lektory a farní rady – ať pod ochranou sv. Jana Nepomuckého každý naplno slouží na svém místě v církvi.

ÚMYSLY MŠÍ SV. NA MĚSÍC LISTOPAD 2020

1.	NE	7.30	Za + Josefa Slabíka, + rodiče z obou stran, + sourozence, duše v očistci a Boží požehnání pro živou rodinu
		9.00	Za + Karla Janáče, jeho + sourozence, + rodiče z obou stran, duše v očistci a Boží požehnání pro živou rodinu
		10.30	Za farníky
2.	PO	7.30	Na úmysl Sv. otce
		17.00	Za všechny věrné zemřelé
3.	ÚT	17.00	Za + manžela, + sourozence, + rodiče z obou stran, poděkování za přijaté dobrodiní a Boží požehnání pro celou živou rodinu
4.	ST	17.00	Za + rodiče Kolínkovy a Fojtíkovy, + rodinu Novákovu a Struhařovu, + ctihodnou sestru Raimondu a duše v očistci
5.	ČT	17.00	Za + z rodin Vaculíkových, Surých, Valterových, Lysákových a duše v očistci
6.	PÁ	7.30	Za živé a + členy živého růžence
		17.00	Za + Martina a Elišku Slávikovy, + rodiče Kráčmarovy, Slávikovy a duše v očistci
7.	SO	7.30	Za + Věru Šenkeříkovou ze Sv. Štěpána a živou rodinu
8.	NE	7.30	Za + rodiče Serišovy, Zelinovy, + z jejich rodin, duše v očistci, Boží požehnání pro živou rodinu
		9.00	Za + Karla Bůbelu, + rodiče Bůbelovy, Smržovy, jejich + děti a živou rodinu
		10.30	Za farníky
9.	PO	7.30	Za nemocné z farnosti
10.	ÚT	17.00	Za + Anežku a Františka Fojtíkovy a Boží požehnání pro živou rodinu
11.	ST	17.00	Za + rodiče Naňákovy, prarodiče Peclovy a Horečné, Boží požehnání a ochranu P. Marie pro celou živou rodinu
12.	ČT	17.00	
13.	PÁ	16.00	
14.	SO	7.30	Za + rodinu Lysákovu, Šuráňovu, Mituníkovu a duše v očistci
15.	NE	7.30	Za + rodiče Josefa a Františku Lysáčkovy, 2 + děti, duše v očistci a Boží požehnání pro živou rodinu
		9.00	Za + Františka Pindáka, 2 + rodiče, duše v očistci a Boží požehnání pro živou rodinu
		10.30	Za farníky
16.	PO	7.30	Za + Marii Lysákovou, + manžela, děti a duše v očistci
17.	ÚT	17.00	Za + Františku a Aloise Kostkovy, + syna, + zetě, rodiče z obou stran a Boží požehnání pro živou rodinu
18.	ST	17.00	Za + rodiče Ivanišovy, + dceru, + zetě a Boží požehnání pro živou rodinu
19.	ČT	17.00	Za + Anastazii Kozubíkovou (1. výročí), + rodiče Janáčovy, Kozubíkovy a živou rodinu
20.	PÁ	17.00	
21.	SO	7.30	Za + z rodiny Rajové, Konečné, Ptáčkové, Tašárové, za duše v očistci, Boží požehnání a ochranu P. Marie pro celou živou rodinu
22.	NE	7.30	Za + Karla Jelínka, 3 + sestry, 2 + bratry, rodiče Jelínkovy, Lysáčkovy, Bártlovy, + Marii Hořákovou, duše v očistci a Boží požehnání pro živou rodinu
		9.00	Za + Ladislava Strnada (nedožitého 75 let), + vnuka Vojtíška, + rodiče z obou stran a Boží požehnání pro živou rodinu
		10.30	Za farníky
23.	PO	7.30	Za + rodiče Vilímkovy, Miklasovy, Boží pomoc a ochranu P. Marie pro děti s rodinami
24.	ÚT	17.00	
25.	ST	17.00	
26.	ČT	17.00	
27.	PÁ	17.00	Za + manžela, + rodiče, snachu, sourozence, duše v očistci, Boží pomoc a dar zdraví pro celou živou rodinu
28.	SO	7.30	
29.	NE	7.30	Za + Anežku a Josefa Krajčovy, jejich + dceru Janu s manželem a Boží požehnání pro živou rodinu
		9.00	Za + Aloise Valčíka (nedožitého 85 let), duše v očistci, dar zdraví a Boží požehnání pro živou rodinu
		10.30	Za farníky
30.	PO	7.30	

- Farní měsíčník vydává římskokatolická farnost v Brumově-Bylnici, PSČ 763 31, tel.: 577 330 326. ● Neprodejné.
- Náklad 700 výtisků. ● Uzávěrka do 15. každého měsíce. ● Za redakci Petra Rajová, e-mail: rajova.p@centrum.cz
- Grafická příprava: PHM studio